

Namahrem Tenler

– S.SAMYELİ · 27 Ekim 2010

Sen yoksun ya,
Yüreğimin közünde demledim
Bu akşam ki çayımı.
Yudum yudum seni içiyorum
Senli odaların sensiz köşelerinde
Ne hararetlerim söner
Ne de senli özlemlerim tükenir
Senli anılar bir bir dizilir gözlerimin önüne
Hepsi ayrı muamma ,
Hepsi başka biçimde.

Sen yoksun ya,
Tam karşımda duruyor,
Utana sıkıla verdiğin kırmızı gül.
Hani koynundan çıkartmıştın ya ,
İlk tanıştığımız o gün.
Çay içtiğimiz kır kahvesinde.
O günden sonra kırmızı güller bir başka anlam kazandı
Buğusu hiç eksik olmayan gözlerimde.
Göz yaşıyla suladım kırmızı gülü ama
Bir daha o gün ki kadar koku saçmadı çevresine.

Sen yoksun ya yanımda,
Deniz siyah,
Gök kara görünüyor gözlerime.
Rüyalarım bile yasaklısın,
Ne hayalime gelirsin,
Ne de sonu olmayan düşlerime.
Sensiz kor ateşlerde kavrulur.
Sonu olmayan ummanlarda savrulurum.
Ne yürek közünde dem almış çaylar,
Ne de gümüş peymaneler derman olmaz dertlerime.

Sen yoksun ya,
Her gece aşkının secdesinde erir ruhum.

Estiđi yönü bilmez,çılđın eser sam yellerim.
Kuru bir gazel gibi katar beni önüne,
Sonu gelmez dehlizlerde kaybolur.
Yanarım bu Yusuf yüzlü Züleyha,sız hallerime.

Sen yoksun ya,
Ne yokluğunda titreyen ellerim ısındı.
Ne de çořtu duygularım.
Var ile yok arasındaki ince yařam çizgisindeyim,
Bıçak sırtı acılara bulansa da bu yürek.
Naçiz bedenime uzanmaya kalksa da namahrem eller Adıma salâlar okununca ya, Salım musallaya sürölenceye kadar Namahrem tenler zülfün teline değmedi, değmeyecek.

řiir;; safiye Samyeli Yorum;Musatafa Aalandađ Slayt gösteri;Mustafa Aalandađ